

ที่ ปน ๐๐๒๓.๕/๒๐๕๙๕

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี

ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การขอรับบำเหน็จดำรงชีพ กรณีผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก่อนออกจากราชการ โดยคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุบัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๓๑๘ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดปัตตานีได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ได้รับหนังสือหารือจากจังหวัดตรังกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปี และอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงเจ็ดสิบปีไปแล้ว จำนวน ๔๐๐,๐๐๐.- บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้รับบำนาญได้ยื่นหนังสือขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไป จำนวน ๑๐๐,๐๐๐.- บาท จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้รับบำนาญเมื่อครั้งรับราชการมีมูลความผิดทางอาญา ซึ่งขณะนี้คดีอาญาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น ผู้รับบำนาญจะขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไปได้ ก็ต่อเมื่อคดีอาญาลงถึงที่สุด ตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับเงินบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าวโดยเทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖

จังหวัดปัตตานีพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การส่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก่อนออกจากราชการ โดยคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวทางเดียวกัน จึงขอแจ้งแนวทางการตอบข้อหารือกรณีดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี
(ตระกูล ไทธรรม)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๓
โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑
ผู้ประสานงาน น.ส.ชื่นใจ ทองด้วง ๐๘-๑๓๘๘-๐๓๑๔

☐	ผ.บ.ท.
☐	กง.บ.อ.
☐	กง.ส.ส.
☐	กง.ก.ม.
☒	กง.ก.ง.
☐	กง.บ.ป.

168 401

ลงจ. ปิดตาปี	
รับที่	7486 1298/ม-2-4
วันที่	22 ส.ค. 2566
เวลา	13.00

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๓๑๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖

เรื่อง การขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพ กรณีผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก่อนออกจากราชการ โดยคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดตรัง) ,

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๙๒๔๒

ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดตรังขอหารือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปี และอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงเจ็ดสิบปีไปแล้ว จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ผู้รับบำนาญได้ยื่นหนังสือขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไป จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้รับบำนาญเมื่อครั้งรับราชการมีมูลความผิดทางอาญา ซึ่งขณะนี้คดีอาญาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น ผู้รับบำนาญจะขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไปได้ ก็ต่อเมื่อคดีอาญาถึงที่สุด ตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือตอบข้อหารือดังกล่าว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยเทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ กรณีผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก่อนออกจากราชการ โดยคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวทางเดียวกัน จึงขอแจ้งแนวทางการตอบข้อหารือกรณีดังกล่าวให้จังหวัดเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๐๙

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน น.ส.สุกานดา มีเวช โทร. ๐-๙๐๕๕-๙๕๔๐-๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ ๖๒๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ทาหรือการขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๗๐ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดตรัง ด่วนที่สุด ที่ ตง ๐๐๒๓.๕/๖๒๔๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ จังหวัดตรังขอหาหรือกรณี นาย ก. เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปี และอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงเจ็ดสิบปีไปแล้ว จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ นาย ก. ได้ยื่นหนังสือขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไป จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. เมื่อครั้งรับราชการมีผลความผิดทางอาญา ซึ่งขณะนั้นคดีอาญาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น นาย ก. จะขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไปได้ ก็ต่อเมื่อกดีอาญาดังกล่าวถึงที่สุด ตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๖/๑ บัญญัติว่า บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพ โดยจ่ายให้ครั้งเดียว ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

๒. กรณีที่หาหรือ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ก. เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางอาญา นาย ก. กรณีทุจริตในการดำเนินโครงการเชิดชูบุคคลที่ควรบูชา (งานวันพระยารัษฎานุประดิษฐ์) โดยวิธีพิเศษ และการจัดกิจกรรมงานประเพณีสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๖ ภายหลังจากที่ นาย ก. ออกจากราชการไปแล้ว การจะพิจารณาว่าผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพได้หรือไม่ ต้องพิจารณาความผิดทางวินัยและอาญาแยกออกจากกัน หากมีกรณีความผิดทางวินัยเกิดขึ้น และถึงที่สุดว่าผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว แต่ในคดีอาญาพบว่ามีการกระทำความผิดภายหลังออกจากราชการไปแล้ว ก็ไม่สามารถนำมาเป็นเหตุให้ลงโทษทางวินัยได้ แต่ต่อมาคดีอาญาจะถูกลงโทษจำคุก ก็มีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติ เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ยกเลิกมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดอยู่ ถ้า (๑) กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ ผู้นั้นหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่วันมีคำพิพากษาลงโทษถึงที่สุด แต่ข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้ยกเลิกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคดีอาญาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าออกมภายหลังหักล้างกฎหมายลำดับรอง ทำให้กฎกระทรวงดังกล่าวขัดกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ

/ข้าราชการ ...

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท แม้ว่าปัจจุบันยังไม่ได้แก้ไขกฎหมายให้ถูกต้อง และสอดคล้องกันก็ตาม ก็ไม่อาจนำกฎกระทรวงที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติดังกล่าวมาวินิจฉัยตีความให้เป็นโทษ กับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ ดังนั้น นาย ก. จึงสามารถขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ เจ็ดสิบปีขึ้นไปได้ ทั้งนี้ เทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเกียรติ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๒๕๑-๕๐๖๗ ต่อ ๑๐๕

โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๕๐๙

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน นายสัทธา แก้วจินดา

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๖

วันพุธที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารดำรงราชานุสรณ์ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายมานะ	สิมมา	กรรมการ	ทำหน้าที่ประธาน
ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง รักษาการในตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย			
๒. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ	
๓. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ	
๔. ศ. (พิเศษ) กมลชัย	รัตนสภาวะวงศ์	กรรมการ	
๕. ศ. (พิเศษ) วรณชัย	บุญบำรุง	กรรมการ	
๖. นายธวัชชัย	พักอังกูร	กรรมการ	
๗. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ	
๘. นางสาววันฉนา	บุญนาค	กรรมการ	
๙. นายเอกศักดิ์	ตรีกรณาสวัสดิ์	กรรมการ	
๑๐. นายยงยุทธ	ชินประเสริฐ	กรรมการ	
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.			
๑๑. สิทธิ พิชิต	ตู้บรรเทิง	กรรมการและเลขานุการ	
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.			
๑๒. นางสาวพรชนก	กฤดาธิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.			
๑๓. นางสาวนริศรา	รุ่งประชาเดช	ผู้ช่วยเลขานุการ	
นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.			

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายสมคิด	จันทมฤก	ติตราชการ
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร		
๒. นายสวัสดิ์	สงสัมพันธ์	ลาการประชุม
๓. ศ. (พิเศษ) ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	ลาการประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวชุติมณฑน์	บริสุทธิ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.
๒. นางสาวเมธิณี	จันทรเลิศ	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.
๓. นางสาวจุฑาทิพย์	อินสินธุ	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.
๔. นายศฤงคาร	เส่งหา	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้แทนกรมการปกครอง

๑. นายทัศนพล	ประทีป ณ ถลาง	หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานและระเบียบกฎหมาย
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๔๐
๒. นายนนทภพ	เจริญขวัญ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. นายณรงค์ศักดิ์	สุขสมบูรณ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
๒. นายพงษ์ศักดิ์	กวีนันท์ชัย	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
๓. นายชัยชนะ	โขงจำปา	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔. นายจรัส	ตั้งวงศ์ชูเกตุ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวเอ็นดู	โชติกุล	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ
๖. นางสาวสุภารัตน์	ปัดแก้ว	นิติกรปฏิบัติการ

ผู้แทนจังหวัดขอนแก่น

นายชูเดช	เปสุริยะ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานการเงินฯ สดจ.ขอนแก่น

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากนายสมคิด จันทมฤก รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร ประธานกรรมการ
ติดตามการ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ที่ประชุมจึงมีมติให้นายมานะ สิมมา กรรมการ ทำหน้าที่ประธาน
ในที่ประชุม โดยการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมผ่านระบบวิดีโอทัศน์ทางไกล (Video Conference)
ซึ่งตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดว่า ในการประชุม
ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดให้ผู้ร่วมประชุมแสดงตนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม
ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๒ ท่าน คือ
(๑) ศ.(พิเศษ) กมลชัย รัตนสกาววงศ์ และ (๒) ศ.(พิเศษ) วรณชัย บุญบำรุง ซึ่งกรรมการที่ประชุมผ่านสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๖ วันพุธที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ตรวจพิจารณา รายงานการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว
ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของ
กระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๖ วันพุธที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ข้อหาหรือการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งยกเลิกการสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ
ของผู้ว่าราชการจังหวัด A

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชี้แจง ดังนี้

๑. จังหวัด A มีคำสั่ง ที่ ๖๕๐๘/๒๕๖๑ เรื่อง สั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ อนุมัติสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ผู้ยุทธน์ตำแหน่งปลัดเทศบาล (นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง) สังกัดเทศบาลตำบล B อำเภอ D จังหวัด A จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลกล่าวหาผู้ยุทธน์มีความผิดทางวินัยและอาญา กรณีทุจริตตรวจรับการจ้างและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาถมดินตามโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในสำนักงานเทศบาลตำบล B จำนวน ๙๗,๐๐๐ บาท ให้กับผู้รับจ้าง ทั้งที่ผู้รับจ้างได้ถมดินไม่ครบจำนวนตามที่กำหนดในบันทึกตกลงจ้างเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ซึ่งเทศบาลตำบล B ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๔๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ลงโทษไล่ออกผู้ยุทธน์ออกจากราชการ ผู้ยุทธน์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด A ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ลงโทษผู้ยุทธน์จากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ เทศบาลตำบล B จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๓๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ลงโทษปลดผู้ยุทธน์ออกจากราชการ

๒. เทศบาลตำบล B และอำเภอ D ได้รายงานให้จังหวัด A มีคำสั่งยกเลิกการสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ผู้ยุทธน์ เนื่องจากก่อนออกจากราชการผู้ยุทธน์ต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา และถูกฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๒๓ /๒๕๖๓ และคดียังไม่ถึงที่สุด กรณีดังกล่าวจึงต้องด้วยข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา ก่อนออกจากราชการจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ จังหวัด A จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ให้ยกเลิกคำสั่ง ที่ ๖๕๐๘/๒๕๖๑ เรื่อง สั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ และคำสั่งจังหวัด A ที่ ๒๕๙๐/๒๕๖๔ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ยุทธน์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งดังกล่าวแต่ไม่ได้ลงวันที่รับทราบคำสั่งดังกล่าว

๓. ผู้ยุทธน์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งจังหวัด A ที่ ๓๘๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด A พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

๔. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณารายงานของจังหวัด A และคำอุทธรณ์ของ นาย ก. ผู้ยุทธน์แล้ว สรุปได้ดังนี้

(๑) อุทธรณ์ว่า ในขณะที่แบบขอรับบำนาญปกติ ผู้ยุทธน์มิได้มีเหตุหรือผิดวินัยหรืออาญา ก่อนออกจากราชการ นั้น เห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องร้องเรียนโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในสำนักงานเทศบาลตำบล B และได้ตั้งคณะกรรมการได้สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๑๒๓ /๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ทำการไต่สวนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่กล่าวหา ต่อมาผู้ยุทธน์ได้พ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ (เกษียณอายุราชการ) เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ยุทธน์ได้ถูกกล่าวหาทางวินัยหรือ

อาญาต่อผู้มีอำนาจสืบสวนก่อนออกจากราชการ แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะพ้นจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชา ยังคงมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ต่อไปได้เสมือนว่าผู้อุทธรณ์ยังมีได้ออกจากราชการ ตามข้อ ๒๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด A เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทั้งนี้ เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๑๐/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๕๖/๒๕๕๖ อุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้

(๒) อุทธรณ์ว่า ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด A เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๒๘ วรรคสอง กำหนดให้ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ นั้น เห็นว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓ กำหนดให้กรณีที่ได้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ แม้ประกาศดังกล่าวกำหนดให้ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการก็ตาม แต่เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขดำที่ อท. 123 /๒๕๖๓ ยังไม่ถึงที่สุด และคดีผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพ อุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้

(๓) อุทธรณ์ว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๓ มิได้กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญต่อมายุทธหลังจากเกษียณอายุราชการแล้วต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาและได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้วให้เรียกเงินดังกล่าวคืน นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คดีอาญาของผู้อุทธรณ์ยังไม่ถึงที่สุดตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงดังกล่าว และจังหวัด A มีคำสั่ง ที่ ๓๘๘๔/๒๕๖๔ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพ และเมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพไปแล้วผู้อุทธรณ์จะต้องคืนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับไปแล้วดังกล่าว อุทธรณ์จึงไม่อาจรับฟังได้

(๔) อุทธรณ์ว่า กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นยึดหรืออายัดบำนาญของผู้อุทธรณ์ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อนำไปทดแทนหรือคืนการเบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพ นั้น เห็นว่า เมื่อสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้โอนบำนาญปกติของผู้อุทธรณ์ เดือนละ ๑๖,๔๕๙.๘๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๙๕,๐๓๕.๒๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้จังหวัด A ต่อมาเทศบาลตำบล B มีคำสั่งลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๖,๑๗๐ บาท (ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) เป็นเงินจำนวน ๓๘๘,๖๑๙ บาท ทำให้เทศบาลตำบล B มีเงินบำนาญปกติเหลือจ่าย จำนวน ๖,๔๑๖.๒๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้อุทธรณ์จะต้องคืน จำนวน ๒๐๖,๔๑๖.๒๐ บาท โดยไม่ได้ยึดหรืออายัดเงินบำนาญปกติของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด อุทธรณ์จึงไม่อาจรับฟังได้

สำนักกฎหมาย สป. เห็นว่า ในขณะที่ผู้ว่าราชการจังหวัด A ได้มีคำสั่งจังหวัด A ที่ ๖๕๐๘/๒๕๖๑ เรื่อง สั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ที่อนุมัติสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ผู้อุทธรณ์ ปรากฏว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้มีการแจ้งขอให้ดำเนินการทางวินัยและทางอาญากับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้ว่าราชการจังหวัด A จึงได้มีคำสั่งสั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ เมื่อต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งให้ดำเนินการทางวินัยและทางอาญากับผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ถูกดำเนินการทางวินัยจนเสร็จสิ้นแล้ว โดยถูกลงโทษปลดออก และตามประกาศประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด A เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ กำหนดให้ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่า ผู้นั้นลาออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๖,๑๗๐ บาท (ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) เป็นเงินจำนวน ๓๘๘,๖๑๙ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แม้ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขคดีที่ อท 123 /๒๕๖๓ และคดียังไม่ถึงที่สุด จึงเป็นกรณีได้รับทราบการดำเนินการทางวินัยและอาญาภายหลังจากได้จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว จึงไม่อาจเรียกคืนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่จ่ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ในขณะที่ยังไม่ปรากฏความผิด อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพในครั้งถัดไปย่อมไม่สามารถจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ปรากฏความผิดแล้ว และเนื่องจากเป็นกรณีที่สำนักกฎหมาย สป. กับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเห็นควรเสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น ซึ่งรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม) ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็นแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารื้อดังกล่าวโดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัด A แล้ว มีความเห็นว่า ตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้กรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ จะเห็นได้ว่า การจะพิจารณาว่าผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพได้หรือไม่ ต้องพิจารณาความผิดทางวินัยและอาญาแยกออกจากกัน หากมีกรณีความผิดทางวินัยเกิดขึ้น และถึงที่สุดว่าผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว แต่ในคดีอาญาพบว่ามีการกระทำความผิดภายหลังออกจากราชการไปแล้ว ก็ไม่สามารถนำมาเป็นเหตุให้ลงโทษทางวินัยได้ ต้องพิจารณาแยกออกจากหากจากกัน ซึ่งในประเด็นเรื่องนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัด A ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ถูกลงโทษปลดออกและผู้อุทธรณ์ไม่ได้นำคดีมายื่นฟ้องต่อศาล จึงต้องถือว่า การดำเนินการทางวินัยได้ถึงที่สุดแล้วและผู้อุทธรณ์ได้รับโทษปลดออก ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติ ตามประกาศ

คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด A เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่กำหนดให้ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ เหมือนว่า ผู้นั้นลาออกจากราชการ แม้ต่อมาคดีอาญาผู้ถูกลงโทษจำคุกก็ตาม ผู้ถูกลงโทษก็มีสิทธิได้รับเงิน บำนาญปกติ เนื่องจากคดีถึงที่สุดเมื่อผู้ถูกลงโทษพ้นจากการเป็นข้าราชการแล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ยกเลิกมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดอยู่ ถ้า (๑) กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐาน ลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ (๒) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วย ล้มละลาย ผู้นั้นหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่ข้อ ๓ ของ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ไม่ได้ยกเลิกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ คดีอาญาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงเป็นกรณี ที่กฎหมายที่มีลำดับศักดิ์สูงกว่าออกมาภายหลังหักล้างกฎหมายลำดับรอง ทำให้กฎกระทรวงดังกล่าว ขัดกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท รวมถึงมาตรา ๕๓ ตอนท้ายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ยังคงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีสิทธิได้รับบำนาญเนื่องจากกระทำความผิดอาญาไว้ ทั้งที่มาตรา ๕๑ ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงควรพิจารณาแก้ไขมาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎกระทรวงกำหนดอัตราและ วิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องและสอดคล้องกันทั้งฉบับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ แม้ว่าปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นยังไม่ได้แก้ไขกฎหมายให้ถูกต้องและ สอดคล้องกันก็ตาม ก็ไม่อาจนำกฎกระทรวงที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติดังกล่าวมาวินิจฉัยตีความให้ เป็นโทษกับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ เพราะต้องถือว่าผู้ที่ได้รับบำนาญได้รับเงินไปโดยสุจริตแล้ว

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการ พิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ร่างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (พิจารณาต่อจากการ ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖)

ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงว่า คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้มีการประชุมในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ และ มีความเห็น ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความในข้อ ๒๓ วรรคสาม จาก “การแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินของ หน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการหรือหน่วยงานย่อย ผู้บริหารท้องถิ่นอาจแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานนั้น และพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งคน เป็นผู้เก็บรักษาเงิน” เป็น “การแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินของ หน่วยงานที่มีงบประมาณเฉพาะการหรือหน่วยงานย่อย ผู้บริหารท้องถิ่นอาจแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงานนั้น และพนักงานส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งคน เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน” เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาใน ข้อเดียวกัน

๑๕. ให้ตัดคำว่า “รูป” ในข้อ ๑๐๘ ออก เนื่องจากการใช้คำว่า “แบบ” ตามความหมายเดิมมีความหมายชัดเจนอยู่แล้ว

๑๖. ในข้อ ๑๑๐ ให้ตัดคำว่า “ตามสมควร” ที่ต่อท้ายความว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ออก

๑๗. เนื่องจากการยกเลิกข้อ ๑๐๓ จึงควรเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการดำเนินการที่อยู่ระหว่างการพิจารณาด้วย เช่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ชี้แจงสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภายในสามสิบวันนับแต่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแก้ไขร่างระเบียบดังกล่าวตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย และส่งให้ฝ่ายเลขานุการฯ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งแล้วจึงดำเนินการเสนอต่อไปได้ พร้อมทั้งรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

-ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

(นางสาวนริศรา รุ่งประชาเดช)

ผู้ช่วยเลขานุการฯ

ผู้จัดรายงานการประชุม

สิบโท

(พิชิต ดับพรเทิง)

กรรมการและเลขานุการฯ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม